

bane. Men man kan ikke gøre Rystbanens Anlæg afhængig af Helsingørs Kommunalbestyrelses eller en af et Amtsrådene eller en af Sognetommunerne tagen Beslutning. Der- til ere Kravene paa dette Anlæg altsor store og dets Berettigelse altsor øjensynlig, det er derfor en meget uheldig Ide, Folketinget har haft ved at indsætte Bestemmelsen om Bidrag. Den behøves ikke, den kan ingenlunde paralleliseres med andre Forlangender om Bidrag, og jeg haaber paa den Bestemmelses Fjernelse.

Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madjen-Vyggdal) anskede over Mængden paa Oplysninger, og jeg ved ikke hvad, Arealberegninger, der burde være fremlagte o. s. v. Hvad Oplysningerne angaa, tror jeg bestemt, at Hvedent har noget Forslag foreligget Afgivningen saa gennemarbejdet som dette. Foruden at det ærede Medlem kan saa Kommissionsbetænkningen, der behandler Forholdene historisk, og hvoraf altsaa det ærede Medlem kan se, hvorledes Udviklingen gennem Tiderne er foregaaet, har han Ud- gang til Dninger af Oplysninger, hele Kæfter af Planer o. s. v., saa det ærede Medlem maa være meget greif paa Oplys- ninger, naar han ikke kan nøjes med dem, der ere komne frem i denne Sag. Hvad angaar Arealberegningen, som det ærede Medlem vil have forelagt, har jeg aldrig hængt mig i den. Det ærede Medlem kender selvfølgelig nok Kommissionens Betænkning og ved, at den Kommission, der var nedsat i 1886, har søgt at anslaa Arealerne til Værdi. Det er Arealer, der skulle indtages, som til Dels skulle ets- proprieres, saa det vil være aldeles umuligt med Sikkerhed at anslaa Værdien, men det kan dog være rigtigt, at man danner sig et Støn over disse Værdier. De samme Værdier ere fastholdte i Overenskomsten, men jeg har ikke lagt nogen som helst afgørende Vægt paa dette Punkt. Jeg har tidligere i Dag nævnt, at der mellem Staten og Kommunen er sluttet et Wagesstift, hvor Arealer tilbyttes mod Arealer. De ere ikke værdisatte, for inden Wagesstiftet stete; men man har stønnet, at Staten kunde staa sig ved at afstaa disse Arealer og Kommunen nogle andre, og saa bytte dem. Hvis man anlægger de gamle Prijer paa disse Arealer, vil man komme til det Resultat, at Staten staar sig meget godt ved dette Wagesstift;

at andre kunne komme med andre Prijer, er meget muligt. Naar man altsaa vil spørge, hvilke Bidrag, der gives af Kjøbenhavns Kommune, er det sikkert, at man kan regne $\frac{1}{2}$ Million Kr. kontant, og saa kan man regne Værdien af, at Kommunen giver Af- fald paa Gasværkshavnen, og at den over- tager Pumpestationen, til mellem 7—800,000 Kr. kapitaliseret; det bliver altsaa i det hele ca. 1,300,000 Kr., og det er jo et meget rigeligt og passende Bidrag. Om man saa kan regne ud, at den ene eller den anden tjener paa Arealerne, er en Skønssag, der- paa kan man aldrig lægge afgørende Vægt. Anderledes er det heller ikke fremstillet i det andet Ting, heller ikke af Ordføreren der, som har sagt, at det er Ministerens Prijer, der ere lagte til Grund. Ja, det er ganske rigtigt; jeg siger, at det er Kommissionens Prijer, der er ikke skjult eller dækket det aller mindste. Enhver af de ærede Med- lemmer, som vil gøre sig et Kvarters Ulej- lighed, kan undersøge, hvorledes den Ting er gjort; altsaa, der er ikke noget at op- holde sig over. Det ærede Medlem kan gjerne saa alt at vide, der er ikke noget som helst skjult, man kan hurtigt sætte sig ind i Forholdet.

Et æret Medlem (Høst) har nævnt Forordningen af 1845 som mindre heldig; det er ellers erkendt for at være en meget god Lov. At de, der skulle have Ertatning ifølge Etsproprietation, ikke altid ere fornøjede, følger af sig selv. At den fgl. Kommissarius skulde blive en partiisk Embedsmand — har er i det hele Embedsmand med Hensyn til Arealserhvervelser til Staten — har jeg aldrig hørt fremsat paa den Maade, og jeg tror heller ikke, det er Tilfældet. Paa den Maade skulde enhver Embedsmand, der skal varetage Statens Interesser, være partiisk; det er noget, de ofte komme til at gøre, det ærede Medlem derunder indbefattet; altsaa kan jeg ikke lade denne Argumentation gælde. Hvad angaar det, at Ertatningens Udbetaling skulde have medtaget 3 Aar, da beskælder jeg det, men det ærede Medlem maa vide, at meget ligger i, at den endelige Be- regning ikke har kunnet gøres færdig før den Tid. Det er meget beklageligt, men Ulykken er dog ikke saa stor. Det ærede Medlem nævnte, at man kunde saa Summen for- rentet. Ja, men det ærede Medlem maa